

Amintire strivită

Adrian Matei

Ascuns mi-e sentimentul în umbra unui gând,
Înăltă mi-e tăcerea ce-mi freamătă pe buze,
Capitulez plăcerea, fiori fierbinți frângând,
Lasând răbdarea crudă în timpuri să se scuze.

Aleargă amintirea prin mintea mea golită
De orice întâmplare ce s-a sfârșit urât,
Năluci aduc iubirea în toamnă căsăpită
Din frigul depărtării în ochiul mohorât.

Și mă condamnă forța, fără de zel în fapte,
Se-ndoaie sub năpasta adâncului tău semn,
Îți spun: 'La revedere, ți-am dus dorul în noapte,
Uitarea-mi va fi soartă, muștrare și îndemn!'